

Γ. Ι. ΜΑΖΑΡΑΚΗ

ΑΙΝΙΑΝΟΣ

Ιστορία, Λιταρμάτια, Κρήτη

Πολιτικόν Δράμα

942.542/MAL 19604

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ, ΚΡΗΤΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

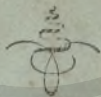
ΠΛΑΣΤΙΚΩΣ ΕΞΙΣΤΟΡΟΥΜΕΝΟΝ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΥΟ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

ΥΠΟ

Γ. Ι. ΜΑΖΑΡΑΚΗ ΔΙΝΙΑΝΟΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΔΕΞΑΝΔΡΗ

(Ἐπισηθεν τῶν ἀγ. Θεοδώρων, ἀριθ. 6.)

1878

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ, ΚΡΗΤΗ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΠΛΑΣΤΙΚΩΣ ΕΞΙΣΤΟΡΟΥΜΕΝΟΝ

ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΥΟ

ΜΕΤΑ ΠΡΟΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

ΥΠΟ

Γ. Ι. ΜΑΖΑΡΑΚΗ ΑΙΝΙΑΝΟΣ

4662
17.3.1959
940.34.2/HAZ

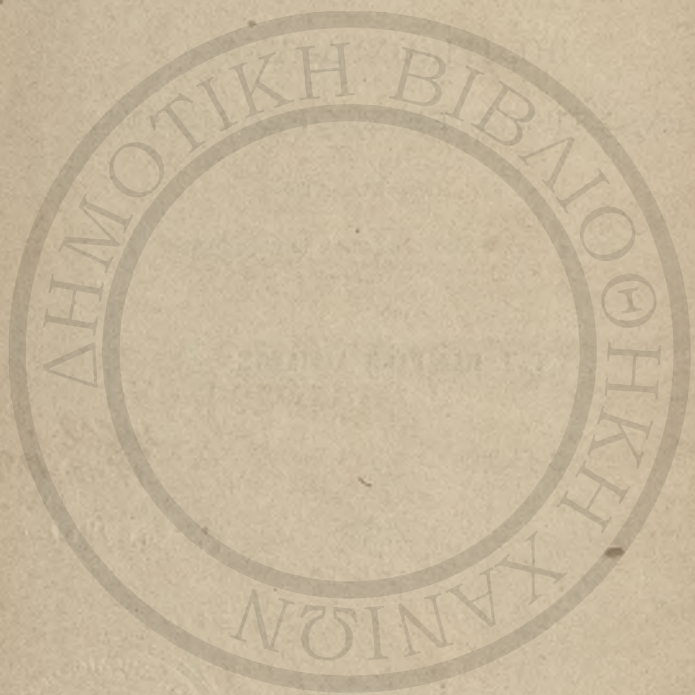
ΑΘΗΝΗΣΙΝ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΗ

(Ὑποτίθεν τῶν ἀγ. Θεοδώρων, ἀριθ. 6.)

1878

КНИЖНИЦА АКАДЕМИИ НАУК СССР

ΤΩ

ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩ ΛΑΩ

ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΤΡΙΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΑΔΑΜΑΣΙ

ΚΡΙΑΡΙ, ΚΟΡΑΚΑ ΚΑΙ ΧΑΤΖΗ-ΜΙΧΑΛΗ

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ, ΚΡΗΤΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἡ Αἱ Τρεῖς Ἀδελφαί

Ἰπῆρξαν ποτὲ, ὡς ἀνέκδοτος πολιτικὴ Μυθολογία ἀναφέρει, μικρὸν μετὰ τὴν τῶν κόσμων πλᾶσιν, ἀδελφαί τρεῖς, τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου θυγατέρες, τὰ πρωτεῖα τοῦ κάλλους καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ Βασιλέως τοῦ σύμπαντος «Κρόνου» καὶ αἱ τρεῖς ἀμφισβητοῦσαι.

Καὶ αἱ τρεῖς ὥραιαι εἰς τὸ εἶδος των ἐκάστη, ὡς Νηρηίδες, εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἡ Μεσόγειος εὐρυνομένη μέγα ἀφίνει θαλάσσης κάτοπτρον, κατοπτριζόμεναι πρῶτον, ἀλλήλας ὑπέβλεπον, βλέμματα μίσους ἀντιζήλων, ἀλλήλαις ἐκτοξεύουσαι.

Ἐκάστη αὐτῶν, μὲ μεγάλην τινα τῆς γῆς ἤπειρον προικισθεῖσα, τὸ ἑαυτῆς ὄνομα εἰς τὴν ἑαυτῆς κτῆσιν εἶχε μεταδώσει.

Ἡ Ἀσία καὶ ἡ Ἀφρικὴ ἦσαν ἰσχυρότεραι

πλήν ἀξεστότεραι καὶ νωχελέστεραι τῆς Εὐρώ-
πης· ἡ Εὐρώπη ἀσθενεστέρα· πλήν πολυμηχα-
νωτέρα, δραστηριωτέρα καὶ εὐφροστέρα!

Ὁ Βασιλεὺς «Κρόνος» ἐπικίνδυνόν τινα τῶν
Νηρηίδων τούτων σύγκρουσιν φοβούμενος, ἐν
τῇ μεγάλῃ του σοφία ἐσκέφθη, ὅτι καλὸν ἦτο
νὰ κατευνάσῃ τὴν ὀργὴν τῶν ὠραίων αὐτῶν ζη-
λοτύπων, πρόσκομμά τι ἐν τῷ μέσῳ τῆς Με-
σογείου ἐγείρων, ὅπως μὴ πάντοτε ὑπὸ τὰς ὀ-
φεις ἐκάστης ἢ ἄλλῃ τυγχάνει, καὶ νέα οὕτω
μίσση καὶ ἐπὶ τῇ ἀπλῇ ἐκάστοτε θεᾷ των γεν-
νῶνται.

Ὡς συνεργάτιδα δὲ καὶ συμβοηθὸν, τὴν Ἑλ-
λάδα ἐξελέξατο, κόρην, ἣν εἰς ἀπωτέρους χρό-
νους πλήν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μετὰ τῆς θεᾶς
«Ἐλευθερίας» γεννήσας πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
τῆς ἐπιφοβωτέρας Εὐρώπης ἔθετο.

Πρὸς τοῦτο, τὸν γάμον αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἄ-
ρεως διέταξεν, ὅπως τὸ τεχθησόμενον, εἰς πᾶν
ἄλλο ἢ τοὺς ἔρωτας τὸν νοῦν ἔχον, καὶ τὰς ἄλ-
λας γείτονας αὐτῆς ἀντιζήλους εἰς ὑψηλότερα
διανοίας στρώμματα ἐξάρη.

Οἱ γάμοι οὗτοι, τῶν ὠραιωτέρων πλασμά-
των, ἅπερ ὁ νοῦς νὰ συλλάβῃ ἠδύνατο, ἐωρτά-

σθησαν λαμπρότατα. Ἡ Εὐρώπη ἢ Ἄσσια καὶ ἡ Ἀφρικὴ ἐκ τῶν πρώτων κεκλημμένων οὔσαι, τὰς ὠραιότερας αὐτῶν στολὰς ἐνεδύθησαν, ὅπως ἐν ὄλῃ αὐτῶν τῇ λαμπρότητι, τὴν καρδίαν τοῦ Βασιλέως «Κρόνου» κερδίσωσιν, οὐδὲν τῶν ὄσων διὰ τοῦ γάμου τούτου ὁ ἀγαθὸς Βασιλεὺς ὑπὲρ τῆς ἡσυχίας καὶ ἀναπτύξεως, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς φιλαρέσκου τάσεώς των ἐτέκταινεν, ἐννοήσασαι.

Πολύτιμοι λίθοι, βαρύτατα ἐνδύματα, καὶ σωματικὴ ἀμίμητος τελειότης τὰ ἀνάκτορα τῆς νύμφης Ἑλλάδος κατεπλημμύρησαν. Ὁ γάμος ἐωρτάσθη οὕτως, ὥστε ἡ φαντασία ἀδυνατεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἔξοχον καὶ ὑπερφυσικὴν αὐτὴν ἑορτῆν.

Περὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου, καὶ ὅτε οἱ κεκλημμένοι ὑπὲρ τοῦ μελλογεννήτου νὰ εὐχηθῶσιν ἔπρεπεν, ὁ Βασιλεὺς «Κρόνος» ἐγερθεὶς ἠδέως δὲ καὶ πατρικῶς πρὸς τὰς ὠραίας ἀντιζήλους στρέψας, εἶπε πρὸς αὐτάς.

«Γνωρίζω φίλταται κόραι μου τὸ κατ' ἀλλήλων μῖσος σας. . . . Μὴν ἐρυθριᾶτε! . . . δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἐλέγξω· τὸ ὑψηλὸν τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ μέγεθος δὲν ἐπιτρέπει συμβουλάς καὶ

» ἐλέγχους! Οὐχ' ἤττον, χωρὶς νὰ διανοηθῶ νὰ
» ἐξετάσω τὰς ἀφορμὰς τῶν κατ' ἀλλήλων ἐρί-
» δων σας, χάριν τοῦ γεννηθησομένου ὁμῶς
» τέκνου, εἰς οὔτινος τὴν ζωὴν, τὰ κακὰ πάθη
» καὶ αἱ εὐγενεῖς ὀρμαὶ, αἱ συμπάθειαι καὶ τὰ
» μίσση, αἱ εἰς τὰς καρδίας τῶν αὐτὸ εὐχομένων
» ἐμφωλεύουσαι, ἐπιδράσωσι, διὰ χρωμάτων εὐ-
» τυχίας ἢ δυστυχίας τὸ μέλλον αὐτοῦ χρωμα-
» τίζουσαι, ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω ὡς πα-
» τήρ, νὰ σᾶς προτρέψω δὲ καὶ συστήσω ὡς Βα-
» σιλεὺς, νὰ δώσητε ἀλλήλαις τὰς χεῖρας, μὴ ἐ-
» πιμένουσαι ἀλλήλας μαχόμεναι, καταστῶσαι
» οὔτω δυστυχῆ τὴν ζωὴν ὄντος ἀπ' αὐτῆς αὐ-
» τοῦ τῆς συλλήψεως, ὄντος, ὅπερ ὑπὸ τόσον
» αἰσίους οἰωνοὺς νὰ γεννηθῆ πρόκειται!

» Χάριν τῶν νεονύμφων κἂν, οἵτινες εἰς ὑμᾶς
» ἐλπίζουσι, διαλλάχθητε, καθόσον ἠθέλην εἶ-
» σθαι ἀποτρόπαιον, νὰ σᾶς αἰτιαθῶσιν ὡς ἐλ-
» θούσας ἐνταῦθα μόνον καὶ μόνον, ὅπως τὴν
» δυστυχίαν εἰς τὴν νυμφικὴν των παστάδα ὑ-
» ποκρύψητε, καταστῶσαι οὔτω τὴν ὡραίαν αὐ-
» τὴν καὶ εὐγενῆ νύμφην, τὴν Ἑλλάδα, δυστυ-
» χῆ, τὴν Ἑλλάδα λέγω, ἣτις τοσάκις διὰ τῶν
» φώτων τῆς, τῆς ὑψηλῆς διανοίας τῆς καὶ τοῦ

» προτερήματος τῆς ὑψηλῆς καὶ πειστικῆς γλώσ-
» σης τῆς, ὑπὲρ ὑμῶν μεσάσασα σὰς διήλλαξεν,
» εἰς ὑψηλοτέρας σφαίρας τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἀνά-
» γουσα ἐκάστοτε, φρικῶδεις οὕτω μεταξύ σας
» πολέμους πρόλαβοῦσα, διὰ πληγῶν τὴν ὥραι-
» οῦτητα τῶν προσώπων σας νὰ μειώσωσι, καὶ
» δι' ἐνδεχομένων ἡττῶν τὴν δόξαν σας νὰ ἀμαυ-
» ρώσωσι δυναμένων.

» Ἐλθέ σὺ Εὐρώπῃ, εὐγενείας καὶ διανοίας
» πλήρης, ἔλθε, δός πρώτη τὴν χεῖρα, τὸ παρά-
» δειγμα οὕτω καὶ εἰς τὰς ἄλλας ἀδελφάς σου
» δίδουσα, αἷτινες ἐν ἡδεῖα συγκινήσει νὰ σὲ
» σφίξωσιν εἰς τὸ στήθος των προσμένουσι,
» τὴν ἀπὸ τόσων αἰῶνων ἐν διχονοίᾳ πρὸς αὐτὰς
» διακειμένην ἀδελφὴν των!

» Ἐλθέ Ἀσία μου σὺ, μεγαλοπρεπῆς κόρη,
» πλήρης φαντασίας καὶ θελγήτρων, δός τὴν
» χεῖρα εἰς τὰς ἀπὸ ταύτης τῆς στιγμῆς ἀγα-
» πώσας σε ἀδελφάς, καὶ δεῖξον αὐταῖς, ὅτι ὁ
» πλοῦτος δὲν ἀπεξήρανε εὐγενῶν αἰσθημάτων
» τὴν καρδίαν σου, καὶ ὅτι εἶσαι πάντοτε πλου-
» σία εἰς καλοκαγαθίαν, ὡς καὶ εἰς κοσμήματα!

» Ἐλθέ σὺ Ἀφρικῇ μου, ἡδεῖα καὶ προσφιλῆς
» κόρη· δεῖξον, ὅτι αἱ Σαχάραι σου δὲν στεροῦν-

ηται δάσεων, ὅτι ἢ πρὸς τὴν φιλαρέσκειαν τά-
ησις σου, δὲν εἶναι ἢ ἀποτέλεσμα εὐγενεστέρας
» αἰτίας, τοῦ νὰ εὕρης δηλονότι ψυχὰς ἀγαπῶ-
» σας καὶ ἐννοούσας σε, ἐνῶ ἢ ἀγαθότης τῆς
» ψυχῆς σου πρὸς τὴν ὠραιότητα τοῦ προσώ-
» που σου ἀμιλλωμένη, γνωρίζει νὰ ὑποχωρῇ
» εἰς τὸν ἐγωϊσμόν σου, πολυτιμωτέραν τὴν νί-
» κην καθιστῶσα!

» Ἡδῆ, ἐμπρός· δότε τὰς χεῖρας, φιλήθητε
» καὶ δωρήσατε».

Αἱ τρεῖς ἀδελφαί, ἔδωκαν ἀλλήλαις τὰς χεῖ-
ρας, ἐνῶ ἠσθάνοντο τὰς καρδίας των σκιρτῶ-
σας, δάκρυα δὲ ὡς μαργαρίται τοὺς ὀφθαλμούς
των ἐκάλυψαν, ὅταν τὰ χεῖλη, εἰς τὰ χεῖλη
τῶν ἀδελφῶν των ἤγγισαν.

Μετὰ τοῦτο, ἡ Εὐρώπη πρώτη, στᾶσα ἐνμέσω
τῆς ἑορτασίμου καὶ χρυσοποικίλτου νυμφικῆς αἰ-
θούσης, καὶ τοὺς νεονύμφους χαιρετίσασα εἶπεν·

« Ἐκ βάθους ψυχῆς, καὶ με καρδίαν πάσης
» καχίας ἐλευθέραν, δωροῦμαι εἰς τὸ τέκνον σας. »

Τὴν εὐφύιαν, τὴν σοφίαν καὶ τὸ κάλλος!

Μετὰ ταύτην ἡ Ἀσία, στᾶσα ἐνμέσω τῆς πλου-
σίας καὶ ἐξ ἀδαμάτων σπινθηροβολούσης νυμ-

φικῆς αἰθούσης κοὶ τοὺς νεονύμφους χαιρετίσα-
σα εἶπεν.

« Ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ μὲ καρδίαν πάσης κα-
»κίας ἐλευθέραν, δωροῦμαι εἰς τὸ τέκνον σας. »

Τὴν ἰσχὺν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὸν πλοῦτον !

Μετὰ ταύτην ἡ Ἀφρική σταῖσα ἐν μέσῳ τῆς
μυροβλήτου καὶ ἀνθοστολίστου μὲ τὰ ἐκλεκτό-
τερα τῶν ἀνθέων τῶν Ἡλυσίων, νυμφικῆς αἰ-
θούσης, καὶ τοὺς νεονύμφους χαιρετίσασα, εἶπεν.

« Ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ μὲ καρδίαν πάσης κα-
»κίας ἐλευθέραν, δωροῦμαι εἰς τὸ τέκνον σας. »

*Ὅφθαλμοὶ ὠραῖοι ὡς τοὺς ἰδικούς μου, φαντασίαι
πλουσίαι καὶ αἰσθημάτων θερμότατα.*

Τέλος πάντων· πλήρης χαρᾶς ἀνέκραξεν ὁ
Βασιλεὺς εἰς τοὺς νεονύμφους. Τὸ τέκνον σας
γεννήσεται ἄξιον ὑμῶν. Μεγαλοφρονεῖτε, ὅτι
τὰ προεόρτια τῆς γεννήσεώς του, ἐπέφερον τὴν
εἰρήνην τῶν ἐπὶ γῆς κόσμων. Εὐγνωμονῶ ὑμᾶς,
ὅτι δύναμαι νῦν, κατόπιν τόσων φροντίδων τό-
σων αἰώνων νὰ κοιμηθῶ ἡσυχος !

Καὶ φιλήσας καὶ οὗτος τοὺς νεονύμφους καὶ
τὰς τρεῖς ἀδελφὰς ἀπесύρθη εἰς τὸν Γαλαξίαν
νὰ κοιμηθῇ.

ΠΡΑΞΕΙΣ Α΄.

ΚΡΗΤΗ

Ἡ Κρήτη, πλουσία, ἰσχυρά, εὐγενής, ὠραία, σοφὴ ἐκ τῶν δώρων τῶν τριῶν ἀντιζήλων, μεγαλουργὸς καὶ φιλελεύθερος ἐκ τῶν τῆς μητρὸς διδαγμάτων, πολεμικὴ δὲ καὶ μεγαλόψυχος ἐκ πατρὸς, ἠύξανεν ἐν ἡλικίᾳ, εὐτυχῶς συναυξανόντων καὶ τῶν προτερημάτων τῆς.

Ἐν τῇ ὠραίᾳ ὀμωνύμῳ νήσῳ ἐγκαθιδρυμένη, ἦν ὁ πανοῦργος πλὴν ἀγαθὸς τοῦ σύμπαντος καλλιτέχνης καὶ Βασιλεὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς Μεσογείου κατεσκεύασε, τὰς ἡμέρας τῆς πλήρης φαιδρότητος, γλυκύτητος χαρᾶς καὶ μακαριότητος διήρχετο, ὡς ἐν διαρκεῖ τινι καὶ γλυκεῖ ζῶσα ὄνειρῳ.

Ταῦτα πάντα ὁμοῦ, τὸ κατ' αὐτῆς μῖσος καὶ τὸν φθόνον τῶν τριῶν ἀδελφῶν δὲν ἤργησαν νὰ κινήσωσιν ὅτε μάλιστα καὶ τὸν ἄκακον δόλον τοῦ Βασιλέως των καὶ ἐραστοῦ «Κρόνου» βραδύτερον ἠγνόησαν! Ἡ κακία των μάλιστα

καὶ ὁ φθόνος ἐκορυφώθη, ὅταν εἶδον αὐτὸν τὸν Βασιλέα, μανιωδῶς τὴν νέαν κόρην ἀγαπῶντα, καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς, παρ' αὐτῇ νὰ γεννηθῆ προτιμήσαντα, ὅτε βραδύτερον, ἐν τῆς αἰωνιότητος ἔσρ ἐπὶ τῆς γῆς νὰ διέλθῃ ἐπεθύμησεν, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ζεὺς».

Ἐκρυψαν ὁμως τὴν μανίαν των ἐνόσω ὁ Βασιλεὺς ἐπὶ τῆς γῆς διέμενε, τὴν ὀργὴν αὐτοῦ μὴ προκαλέσωσι φοβούμεναι.

Αἱ ἡμέραι ἐν τούτοις ὥραϊται καὶ εὐτυχεῖς διὰ τὴν Κρήτην παρήρχοντο, αἰ τιμαὶ βροχηδὸν ἐπ' αὐτὴν κατέπιπτον, πολλάκις δὲ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ἐγεννήθη, ἀφορμὴν νὰ μακαρίσῃ ἔλαβεν.

Ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς δύο, δικασταὶ ἐν Ἄδῃ διωρίσθησαν, σοφοὶ δὲ πολεμισταὶ καὶ ποιηταὶ τοὺς κόλπους τῆς κατεπλημμύρησαν!

Βλέπων τὸ ἔργον του προοδεῦον ὁ «Κρόνος — Ζεὺς», καὶ τὴν γῆν πλέον, ὡς κῆπον ἀνοίξεως εἰς τὸ ἐξῆς φανταζόμενος, τὰς ζῆλοτύπους ἀδελφὰς καὶ τὴν Κρήτην χαιρετίσας, εἰς τὸν Ὀλυμπόν του ἀπῆλθεν, ὅπου νέφος αὐτὸν ἐξαρπάσαν, εἰς ἄλλους οὐρανοὺς, πλήρη χαρᾶς μετήγαγεν!

Ἐντεῦθεν πλὴν ἡ εὐτυχία διὰ τὴν Κρήτην

νά ἀμαυροῦται ἄρχεται, ὑπὸ τοῦ φθόνου τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ἀπὸ πολλοῦ ἐν τοῖς στήθεσιν αὐτῶν τρεφομένου!

Καὶ ἡ μὲν Ἀφρικὴ, δὲν ἠδυνήθη, ἡ μικρὸν τὴν Κρήτην νά ἀνησυχῆσῃ· καθόσον τὰ τέκνα τῆς τὴν ταπείνωσιν τῶν τῆς Κρήτης τέκνων ἀναδεχθέντα, δὲν ἦσαν ἄξια τῶν τέκνων ταύτης, ἅπερ εὐκολώτατα τὰς ἐπιθέσεις των ἐματαίωσαν.

Ἡ Εὐρώπη ὁμως τὴν Κρήτην ἀπὸ πολλοῦ ἀντεράστριαν καὶ τὴν δόξαν τῆς νά ἀμφισβητήσῃ διανοουμένην, φαντάζεται, ἐκδίκησιν δὲ διὰ τοῦτο φοβερὰν καὶ φρικώδη ἐτοιμάζει.

Μετὰ τὴν τοῦ «Κρόνου—Διὸς» ἐκ τῆς γῆς λοιπὸν ἀνεχώρησιν, τὸν καιρὸν εὐθετον νομίσασα, προσκαλεῖ κόρην τῆς τινὰ «Ρωμαϊκὴν Ἀὐτοκρατορίαν» καλουμένην, τὴν ὁμώνυμον δὲ τῆς μητρὸς τῆς κτῆσιν διοικοῦσαν, καὶ πείθει αὐτὴν, ἓνα τῶν ἐκλεκτῶν τῆς Μάρκον Ἀντωνίωνιον καλούμενον, κατὰ τῆς Κρήτης νά στείλῃ, ὅπως αὐτὴν ὑποτάττων, δούλην αὐτῆς καταστήσῃ!

Πρὸ πολλοῦ ἤδη ἡ αὐτὴ καὶ τὴν μητέρα τῆς Κρήτης, Ἑλλάδα, διὰ τῆς πληθύος τῆς τῆς ἀναριθμήτου εἶχεν ὑποτάξει, μόνη δ' ἡ Κρήτη

ματην ὑπὲρ τῆς μητρὸς πολεμήσασα, ἀλλὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς νὰ ἐμποδίσῃ μὴ δυνηθεῖσα, προσεπάθει ὑπὲρ τῆς ἰδίας τῆς ἀνεξαρτησίας, τὸν Ἑλληνισμὸν τοῦλάχιστον ἐν τῇ νήσῳ τῆς ἀκήρατον νὰ φυλάξῃ προσπαθοῦσα, οὐδὲν ἄλλο κατὰ τῆς Εὐρώπης δυναμένη!

Πλὴν ὁ τὴν μητέρα βαρύνων ζυγὸς, καὶ τὴν ἐλευθέραν ἤδη κόρην ἐπαπειλεῖ! Ἄλλ' ἡ κόρη μόνη ἤδη ἐλευθέρα καὶ τὴν μητέρα ἐπὶ τῆς γῆς ἐκπροσωπεῖ!

Τὸ τῆς ἀποστολῆς τῆς μέγεθος λοιπὸν κατανόησασα, κατὰ τῶν ἀγενῶν κατακτητῶν τὸν ἀνδρεῖον Λασθένην τῆς, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μεγάλοφρονος ὡς αὐτὴ λαοῦ τῆς προτάττει καὶ ἡ προσβολὴ ματαιοῦται, κακῶς δ' ὁ Μάρκος Ἀντώνιος ἔχων, τὰ ὕδατα, εἰς ἃ ἡ ὠραία νύμφη ἐκολύμβη ἀφήνει, πρὸς τὴν μητέρα τοῦ πλήρης φόβου καὶ πληγῶν σπεύδων.

Ἄλλ' ἡ νίκη τῆς Κρήτης αὕτη, πλειότερον τὴν Εὐρώπην παροξύνει, ἡ μεγάλη αὕτη προσβολὴ φοβερὰ τὴν καρδίαν τῆς βαρύνει, καὶ πλήρης ὀργῆς διὰ τὴν ἀποτυχίαν, Μέτελλόν τινα ἀναγκάζει τὴν αὐτὴν κόρην τῆς κατὰ τῆς Κρήτης νὰ πέμψῃ.

Μέτελλος, τὸν ὕστατον κατὰ τῆς μητρὸς κτύπον ἐπενεγκῶν, ὃν Κριτόλαος καὶ Δίευσ οἱ τελευταῖοι μετὰ τὸν Φιλοποίμηνα κατὰ τῆς Ῥώμης ἐπανιστάντες Ἕλληνες, μάτην νὰ ἀποτρέψωσι πειραθέντες, καὶ τὴν ἀποτυχίαν των νὰ ὑποστῶσι μὴ δυνάμενοι, ὁ μὲν πρῶτος ἐπνίγη, ὁ δὲ δεύτερος ἐφαρμακίσθη, Μέτελλος λέγομεν, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐντελῶς πλέον κατακυριεύσας, καὶ τὴν κόρην, τὴν Κρήτην νὰ ὑποδουλώσῃ ἐπέπρωτο!

Καὶ ἡ «Κόρη—Κρήτη» ἀξία τῆς «Μητρὸς—Ἑλλάδος» ἀναδειχθεῖσα, εἰ καὶ ὀλιγοτέρους ὑπηκόους ἔχουσα, μετὰ τῆς αὐτῆς πληθύος τὸ ὕστατον ἐπολέμησεν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δυσήχου καὶ ἀπαισίου διὰ τὸν Ἑλληνισμόν σύμπαντα ὀνόματος, νὰ καταστραφῇ ἔμελλεν!

Ὁ Μέτελλος ἐπὶ τὴν Κρήτην ἐπῆλθε· τὴν ὄρμην καὶ τὸν ἀκατάσχετον δρόμον του, μὲ ἀνίσους καὶ μανιώδεις ἀγῶνας ἡ ἀτυχῆς Κρήτη τριετίαν ὅλην ἐπέσχε! πλὴν μετὰ τὴν τριετίαν, ἡ Κρήτη ἐνόπλως πάντοτε διαμαρτυρομένη, καὶ πλειίστας καταστροφὰς πρὸς τὸν κατακτητὴν τῆς ἐπενεγκοῦσα, ἡ Κρήτη, ἡ νύμφη Κρήτη, ὑπὸ τοὺς τῆς φαύλου Εὐρώπης πόδας εὐρέθη.

Ὁ Μέτελλος «Κρητικός» πρὸς τιμὴν ἐκλήθη· ἡ δὲ Κρήτη, παρὰ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐρώπης «Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας» ἔκτοτε διωκεῖτο, καὶ ἰδοὺ τῆς Εὐρώπης αἱ ἀγενοεῖς προσπάθειαι δι' ἐπιτυχίας στεφθεῖσαι!

Ἄλλ' ὁ ἀστήρ τῆς ἤτο διάπτων· ἡ χαρὰ τῆς ταχέως ἔμελλε νὰ σκοτισθῆ. Ὑπὸ τοὺς παραδείσους τῆς εὐτυχίας τῆς, ἐσκάπτετο βαθεῖα καὶ ἄπειρος πνευματικὴ ὑπόνομος! ὑπόνομος βεβαία καὶ ἀσφαλῆς, καθόσον ὑπονομοσκάπτῃς δὲν ἦτον ἄνθρωπος δυνάμενος νὰ καταφωραθῆ ἢ νὰ ψευθῆ εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς του, ἀλλ' ἡ μεγαλουργὸς τῆς «Ἐλευθερίας» κόρη ὑπὸ τῆς μητρὸς τὸ θεῖον πνεῦμα ἐμπνεομένη, ἐργαλεῖον δὲ δὲν ἦτον ἀξίνη δυναμένη νὰ προδώσῃ ἀντηχοῦσα, ἢ νὰ εὖρη βράχους γρανίτου ἀκαταθραύστους τὴν ἐργασίαν ματαιοῦντας, ἀλλ' ἡ μεγαλειόβουλος τῆς νύμφης Ἑλλάδος διάνοια!

Ἡ Ἑλλὰς νὰ ἦναι δούλη μὴ ὑπομένουσα, ἀλλὰ τὴν δουλείαν τῆς νὰ καταστρέψῃ ἀδυνατοῦσα, τῆς πληθύος τῶν ὑπηκόων τῆς δυνάστου «Ῥωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας», ἔνεκεν, ἐσκέφθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ μεγαλουργοῦ τῆς πνεύματος· ἀλλὰ τὴν νέαν ταύτην μεταξὺ τῶν ἔλευ-

θέρων ὄντων ἀνάλαμψίν της, ἠθέλησε νὰ ἐορτάσῃ δι' ἑνὸς παγκοσμίου μαθήματος· μαθήματος, ἐκπληκτικοῦ καὶ μεγάλου ὡς αὕτη· διὸ εἰρωνικὸν μειδιῶσα πρὸς τὰ τῶν δορυκτητόρων ξίφη καὶ τοὺς πολεμικοὺς τελαμῶνας, ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ ἕν ἐλαφρὸν ἀλλὰ πολλὰ διδᾶσκον περιφρονητικὸν ράπισμα εἰς τὴν κοῦφον Εὐρώπην, διὰ τῆς παρεΐας τῆς κατακτητοῦ κόρης της· καὶ ὄχι μόνον τὴν ἐλευθερίαν της νὰ ἀνακτήσῃ, ἀλλ' ἀπὸ δούλης κυρία, ἀπὸ αἰχμαλώτου εὐγενῆς νὰ καταστῆ καὶ ὑπερήφανος διὰ τοῦ πνεύματος δέσποινα!!

Αἰῶνες τινὲς παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ ἡ χιμαιρικωτέρα τῶν σκέψεων πραγματοποιηθεῖσα, ἰδοὺ ἡ Ἑλλὰς ἐξελληνίσασα τοὺς Ῥωμαίους, ἰδοὺ αὕτη τὴν αὐτοκρατορίαν κερδίσασα καὶ τὴν Ῥώμην εἰς Ἑλλάδα μετατρέψασα.

Ἡ Κρήτη διὰ φιλημάτων ἀγάπης τὴν μητέρα της ἐπὶ τῷ κατορθώματι συγχαίρει.

Ἡ Ἑλλὰς ἐνέπαιξεν τὴν Εὐρώπην, ἀλλὰ μὴ καὶ ἐν τῷ ἐμπαιγμῷ της δὲν ἐδίδαξεν;

Ἡ Ἀσία ἤδη ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἀναφαίνεται. εἶναι σκυθρωπή· ἐπὶ τῶν μεγάλων τῆς καὶ βαθέων ὀφθαλμῶν, στεφανουμένων δι' ἐρρίτυδωμένου μετώπου, νομίζεις ὅτι ἀναγινώσκεις τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ τῆς περιδινουμένας σκοτεινάς σκέψεις, τὴν ἄξεστον καὶ ἀγρίαν ζηλοτυπίαν διερμηνευούσας!

«Ἡ Εὐρώπη» διανοεῖται «ἐπέβαλε χεῖρα ἐπὶ τὴν Κρήτην, καὶ ἐγὼ καθεύδω;»

Ἡ κατὰ τῆς Εὐρώπης τῆς Ἑλλάδος νίκη καὶ κατ' ἀκολουθίαν ἡ νέα τῆς Κρήτης ἀνάλαμψις, ἀνερρίπισε τὴν κατὰ τῆς ωραίας παρθένου ζηλοτυπίαν! Ἡ πρὸς τὴν Κρήτην τοῦ «Κρόνου—Διὸς» ἀγάπη, ἐφιάλτης καὶ διὰ ταύτην ἐρεβώδης ἦτο!

Τὸ τῆς Εὐρώπης παράδειγμα ὡς σύνθημα ὑπ' αὐτῆς ἐκλαμβάνεται, καὶ πρὸς τοῦτο, ἡμέραν τινα, 823 ἔτη ἀπὸ τῆς νέας ἐπὶ τὴν γῆν, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Θεὸς», τοῦ «Κρόνου—Διὸς» καταβάσεως, καὶ τῆς νέας αὐτοῦ διὰ τοὺς πλανήτας ἀποδημίας, ἓνα τῶν ἀνδρειοτέρων τῶν κτήσεών τῆς Βασιλέων «Χόφς—Ὀμὰρ Α΄.» καλούμενον, προσκαλεῖ, ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν χειρῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους Ἀσὺρ ἀναβιβάζει, ἐκεῖ δηλογοῦσι,

ὅπου ἠφαιστῶδης ποτέ ἔκρηξις, ὀλοκλήρους πό-
λεις καταποντίσασα, τὴν Νεκρὰν ἀπετέλεσε
θάλασσαν, καὶ λέγει αὐτῷ.

«— Ἴδε τὸν βαθὺν ὠκεανόν . . . Διακρίνεις τὰ
ἀνάκτορα νύμφης τινός, ἐκεῖ πέραν παρά τοὺς
πόδας τῆς μικρᾶς τοῦ Ἄρεως συζύγου λουο-
μένης;

«— Ναὶ ἀπαντᾶ οὗτος».

«— Ἐκεῖ εἶναι Νηρηΐς της», ἐξηκολούθησεν ἡ
Ἄσια, «ἦν ἂν καὶ γεννηθεῖσαν ὡς καὶ αἱ ἄλλαι
»ἀδελφαί μου ἠύχθη, ἀνωτέρα ἤδη ἡμῶν νά
»φανῆ διανοεῖται, ἀφοῦ διὰ τῶν δώρων μας
»ἐκοσμήθη. Δρᾶμε ἐκεῖ καὶ φέρε τὴν δού-
λην μου».

— «Ἄλλά» ὑπέλαβεν οὗτος, «νομίζω, ὅτι
»μοὶ διηγήθης ἄλλοτε, ἂν δὲν ἀπατῶμαι, ὅτι
»εἶναι κόρη τοῦ Ἄρεως, καὶ . . .»

«— Καί;» ἐπανάλαβεν ἡ Ἄσια, «καὶ φοβεῖ-
»σαι! δὲν ἔχει οὔτω; . . . Δειλὲ» ἐπέειπε περι-
»φρονητικῶς αὐτὸν ἀναβλέψασα, «δὲν εἶσαι σὺ
»τέκνον μου, ὄχι! . . . Ἄλλ' ὁ Ἄρης ὁ τόσο
»φοβίζων σε,» ἐξηκολούθησε πικρῶς εἰρωνευο-
μένη καὶ τὴν ὀργὴν της μόλις συνέχουσα, «ὁ
»Ἄρης πρὸ πολλοῦ ἔπαυσε νά θεωρῆται Θεός . .

«—'Ἄλλ' οὐχὶ καὶ Ἄρης νομίζω» ἐτόλμησεν ὁ δυστυχῆς οὗτος, «καὶ ἡ Κρήτη εἶναι κόρη του.»

«—Καὶ ἐγὼ λοιπὸν τί εἶμαι» ἐβρυχήθη ἡ Μέγαιρα... «ὑπαγε.. ὑπαγε ἀμέσως, καὶ μηδὲ λέξιν».

Καὶ ἡ Ἀσία τόσον παταγωδῶς τὸν πόδα της ἐπὶ τῆς γῆς ἐκτύπησεν, ὥστε αὐτὴ ἀποτόμως καὶ φρικωδῶς σεισθεῖσα, τὸν δυστυχῆ «Χόφς —'Ομάρ» μέχρι μυελοῦ τῶν ὀστέων ἐπάγωσεν! Αἴφνης ὁμως τὸ Ἀσιατικόν του αἷμα, βιαιότερον τὸ σῶμα του περιελθὸν ἐννοήσας, ἀποφασίζει, τοὺς λαοὺς του συναθροίζει, καὶ βαίνει ἐπὶ τὴν Κρήτην!

Ἄγωνες ὑπεράνθρωποι ἐκ μέρους τῆς ἀτυχοῦς καταβάλλονται, οἱ τοῦ Ὀμάρ ὑπήκοοι ἀποδεκατίζονται, ἐκ τῶν μυκτῆρων της φλόγες περιδινούονται, ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ὁ ὄγκος τῆς μικρότητος κατισχύει, τὸ πλῆθος τῆς ἀνδρείας μετὰ φόβου, ἀλλὰ κρατεῖ!

Ἡ Ἀσία ηὐχαριστήθη ὁ Ὀμάρ ὑπέταξε τὴν Κρήτην! ἀλλὰ τὴν ὑπέταξεν, ἀφοῦ τὸ αἷμα της ὅλον τὸ ὑπὸ τῆς θαλάσσης περιβρεχόμενον ἀνάκτορόν της ἐχρωμάτισεν, ἀφοῦ δὲν ἠδύνατο πλέον ἐκ τῶν πληγῶν νὰ κρατήσῃ τὸ δόρυ!!...

Στιγμάς τινας τῆς αἰωνιότητος ὅμως, ὁ ποῦς τῆς Ἀσίας τὸν πόδα τῆς μόνον ἐπάτησε, καθόσον ἡ μήτηρ τῆς, τὸν τελευταῖον ξιφισμὸν κατὰ τῶν τέκνων τῆς Ἀσίας, ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ὅπου μετὰ τῶν Σλαύων συνεμάχησαν, εἰς τὴν καρδίαν ἐμπήξασα, τὸν πεφιλημένον τῆς καὶ μεγαλόνοον στρατηγὸν, Νικηφόρον τὸν Φωκᾶν, ὃν μετέπειτα Αὐτοκράτορα εἰς τὰς κτήσεις τῆς διώρισεν, ἐπὶ τὴν Κρήτην ἔπεμψε, τὴν κόρην τῆς νὰ σώσῃ.

Ὁ Φωκᾶς ἐπὶ τὴν Κρήτην πατήσας, ἐντὸς ἔτους, ἀπὸ τῶν βαρβάρων ταύτην ἀποσπᾷ!

Καὶ ἰδοὺ καὶ πάλιν αὕτη ἐλευθέρα, ἀπὸ τῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ἑλλήνων Αὐτοκρατόρων διοικουμένη.

Ἡ Εὐρώπη ἐν τούτοις γαυριᾷ, ἡ Εὐρώπη ἐν τούτοις παθαίνεται, ἡ Εὐρώπη ἐν τούτοις ἀποθνήσκει ἐκ πείσματος καὶ ἐντροπῆς! ἀλλ' ἤδη τῆς λεοντῆς μὴ δυναμένη νὰ κάμῃ χρῆσιν, ἐπὶ τὴν ἀλωπεκὴν προστρέχει.

Τὸ μάθημα, ὅπερ ἡ Ἑλλὰς τῇ ἐδίδαξεν, εὖρε μαθητὴν εὐφυῆ, ἀλλ' ἀμαθῆ καὶ διεστραμμένον. Ἡ Εὐρώπη μετ' ἐντροπῆς τότε τὴν λύσαν τῆς καταπίνουσα, διεννοήθη νὰ ἀποδώσῃ

πνευματικῶς δῆθεν καὶ αὐτὴ τὴν ὕβριν! πλὴν
 ἑδελυγμιαία παρεννόησις! δι' αὐτὴν πνεῦμα, . . .
 ἦτον ὁ δόλος, ἡ ἀπάτη, τὸ ψεῦδος! Τοὺς υἱούς
 τῆς συναθροίξει καὶ διὰ θρησκευτικούς λόγους
 ὅτι παρασκευάζονται νὰ προσποιῶνται ἢ πολυ-
 μήχανος, προτρέψασα, αἰσχροῦ καὶ δολίως, ἐπὶ
 τὴν καρδίαν τῆς εὐγενοῦς ἐχθρᾶς τῆς, τοὺς ὑπ'
 αὐτῆς «Σταυροφόρους» κληθέντας ΑΙΦΝΗΣ
 διευθύνει. Καί ὡς ἀγενῆς ἐχθρὸς ὅστις τὰ πάντα
 μηχανᾶται καὶ ἀπέναντι οὐδενὸς κακουργήμα-
 τος σταματᾷ, τὸν ἀντίπαλόν του ὅπωςδὴποτε
 δυναμένου νὰ βλάβῃ, κατορθοῖ, αἱματόβρεκτον
 καὶ πληγῶν πλήρη, αὐτὴν νὰ δαμάσῃ!

Ἄλλ' ἦτο μακρὰν, πολὺ μακρὰν, χαμηλὰ,
 πολὺ χαμηλὰ, ἢ νὰ ἀνταποδώσῃ τῆς εὐγενοῦς
 καὶ μεγάλης Ἑλλάδος τὸ κτύπημα!!

Ἡ «Θυγάτηρ—Κρήτη», τὴν αὐτὴν ἐπομέ-
 νως τῆς μητρὸς νὰ ὑποστῇ πρόκειται τύχην.

Τὴν Ἑλλάδα οἱ ἄξιοι τῆς μητρὸς των υἱοὶ,
 «Σταυροφόροι» οὗτοι, καθυποτάξαντες, τὰς κτή-
 σεις αὐτῆς μετὰ τῶν ἀγενῶν συμμάχων νὰ δια-
 μοιράσωσι διανοοῦνται! Ὁ ἀρχηγὸς δὲ τούτων
 Βαλδουῖνος τοῦνομα, Αὐτοκράτωρ Κωνσταν-
 τινουπόλεως κληθεῖς, μεταξὺ τῶν ἄλλων δια-

νομῶν, καὶ τὴν Κρήτην εἰς στρατηγὸν τινὰ τῆς Γενοῦης, ἄλλης ταύτης τῆς Εὐρώπης θυγατρὸς καὶ σύμμαχον, Βονιφάτιον καλούμενον, παραδίδει.

Ὁ Βονιφάτιος ὅμως πονηρὸς καὶ ἐννοήσας, ὅτι ὁ Βαλδουῖνος τῷ ἐχάρισε τὴν Κρήτην, ἀφῆσας εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ καλὰ μὲ τὴν ἀνευ ἐρωτήσεως καὶ τοῦ ξενοδόχου προσφορὰν ταύτην, καὶ μὴ ἔχων ὄρεξιν διὰ νέους πολέμους καὶ πολέμους ἀμφιβόλους, ἀποφασίζει καὶ τὴν πωλεῖ ὁ πανοῦργος, εἰς τὴν παλαιὰν τῆς Εὐρώπης Ἀλβιῶνα, τὴν Ἐνετίαν, ἄλλην ταύτην θυγατέρα τῆς Εὐρώπης, περὶ ἧς ἡ πανοῦργος καὶ πονηρὰ μήτηρ, ἤρχιζεν ἀπό τινος νὰ σκέπτηται, ὅτι εἶναι ἡ μόνη, ἣτις νὰ τὴν ἐξυπηρετήσῃ δύναται.

Ἄλλ' οἱ λοιποὶ τοῦ Βονιφατίου ἀδελφοί, δὲν παρητοῦντο τόσον εὐκόλως τῆς Κρήτης!

Ἡ Εὐρώπη τότε, ὅπως βεβαιότερας ἐλπίδας ἐπὶ τῆς Ἐνετίας ἔχει, τὸν Θεὸν Ἐρωτα μετακαλεσαμένη, διὰ μέσου τῆς αἰωνιότητος μόνον τὸ ὄνομά του πάσης μεταλλαγῆς προφυλάξαντα καὶ τὴν δυνάμιν του ἀκέραιον διατηρήσαντα, δι' ὑποσχέσεων δὲ καὶ δώρων τοῦτον κολακεύουσα,

πείθει, ὅπως ρίπτῃ ἐν βέλος εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἐκάστοτε τῆς Ἑνετίας ἀρχηγοῦ, βέλος ἔρωτος διὰ τὴν ἀτυχῆ Κρήτην !!

Ἄλλὰ μὴ καὶ οἱ Γενουῖνσιοι δὲν ἦσαν τετρωμένοι ὑπὸ τῶν θελγῆτρων τῆς Κρήτης;

Δειναὶ ἐκ τούτου μεταξὺ Ἑνετοῦ καὶ Γενουίνσιου ἐπακολουθοῦσιν αἱματοχυσίαι, τὴν Κρήτην ἀμφοτέρων ζητούντων καὶ τῆς Κρήτης πρὸς ἀμφοτέρους ὑπερανθρώπως ἀντιπαλαιούσης! τὸ αἷμα τῶν Κρητῶν κατέστη συστατικὸν ἀπόλυτον τοῦ χώματος τῆς νήσου των, ἐπὶ τέλους ὁμῶς... ἐσχάτη ἀπόπειρα τοῦ τῶν Ἑνετῶν ἀρχηγοῦ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος ὑπερδιπλασίας δυνάμεις ἐν ἑαυτῷ αισθανομένου, ἐπέτυχε φεῦ! ὅπως τὴν Κρήτην καταβάλλῃ. Μετὰ τοῦτο δὲ, ὡς ἐραστής μανιώδης, μονομαχήσας οἰωνεὶ μετὰ τοῦ ἀντεραστοῦ Γενουίνσιου, νικᾷ, καταβάλλει καὶ διώκει τῆς Κρήτης.

Ἐκτοτε ἡ ἀτυχῆς κόρη, εἰς φορτικὸν καὶ ἀηδῆ ὑποκειμένη ἔρωτα, ἀλλ' οὐδέποτε ὑπὸ τοῦ φαύλου ἐραστοῦ μίανθεισα, οὔτε τὴν γλῶσσαν τῆς, οὔτε τὰ ἦθη τῆς, οὔτε τὸν ἀνδρικόνη τῆς χαρακτῆρα μεταστρέψασα, ἐναντίον τῶν φρικωδῶν τοῦ κατακτητοῦ πρὸς τοῦτο ἀγώνων,

πράγματα απαιτούμενα διὰ τὴν διαφθοράν, ἐπάλαιεν, ἐπάλαιεν ἐπάλαιεν!

Πλείστοι ἐπ' αὐτῆς τοῦ Ἐνετοῦ παιδαγωγοί, οὓς οὗτος Δούκας ἐκάλει, οἷτινες νὰ προπαιδεύσωσιν αὐτὴν εἰς τὴν διαφθοράν προσεπάθουν, εὖρον τὸν θάνατον!

Χίρι τῆς Ἐνετίας πλείστοι ἐς Πλούτωνα ἐστάλησαν, πλειστάκις ἢ Ἐλευθερία ἐπὶ μερῶν τῆς Κρήτης ἦνθισεν, ἀλλ' οὐδέποτε ἢ δυστυχῆς τὰ δεσμά τῆς ὀλοτελῶς συντριβόμενα εἶδεν!

Ἡ Ἀσία ἐν τούτοις μένεα πνέει κατὰ τῆς ἰσχυράσης ἐπὶ τέλους Εὐρώπης, ὁ θυμὸς τοὺς βολβοὺς τῶν ὀφθαλμῶν τῆς ἔξω ἀπειλεῖ νὰ πετάξῃ καὶ τὸ ὠραῖον τῆς πρόσωπον, ὡς Ἐρυννύος μεταβάλλει. Ἡ ἐρωτικὴ ζηλοτυπία καὶ ἡ ἐπιτυχία τῆς Εὐρώπης, κατόπιν τῆς ἰδικῆς τῆς ὑπὸ τοῦ Φωκᾶ προσβολῆς, τὴν τυφλώττουσι! Πλήρη κακίας δὲ καὶ πείσματος τὸν νοῦν ἔχουσα, καταφεύγει εἰς τὴν πεφιλημένην τῆς θυγατέρα Τουρκίαν, ὡς ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν Ἐνετίαν καὶ διατάσσει αὐτὴν τὰ ἐπὶ τῆς Κρήτης δικαιώματα τῆς ἀδελφῆς τῆς, ν' ἀμφισβητήσῃ.

Ταχεῖς ὡς ἀστραπαὶ οἱ τῆς Τουρκίας ὑπήκοοι, κατὰ τῆς Κρήτης ἐπέρχονται, ἀφοῦ προη-

γουμενως τὴν Ἑλλάδα κατορθώσασαν ἐν τῷ μεταξὺ τῶν δολοπλοκιῶν τῆς Εὐρώπης νὰ ἀπαλλαγῇ, εἶχον ὑποδουλώσει.

Ἡ Κρήτη κεῖται ἤδη μεταξὺ δύο κυρίων. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ τῆς μετὰ τῶν Ἑνετῶν ἐνοῦται καὶ 25 ὅλα ἔτη πλήρη περιπετειῶν, αἱμάτων καὶ πτωμάτων ὑπὲρ Θεοῦς καὶ ὑπεραξίως τῶν γονέων τῆς κατὰ τῶν Τούρκων μαχομένη, τὸν ἐχθρὸν γενναίως πολεμοῦσα, ἀποκρούει!

Ἄλλὰ μετὰ εἰκοσιπενταετῆ πόλεμον, οἱ Τούρκοι κατισχύουσι, τὴν νίκην τῶν ἀντὶ πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων ἀνθρώπων ἐξαγοράσαντες, τὰ ὅστ' αὐτῶν μετὰ τῶν πετρῶν τῆς συμμίσξαντες καὶ μὲ τὸ αἷμα τῶν αὐτῆν περιλάσαντες.

ΠΡΑΞΙΣ Β΄.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΙΣ ΉΞΑΜΒΛΩΜΑΤΩΝ

Ἐκατὸν πεντήκοντα δύο ἔτη ἀπὸ τὴν τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Τούρκων ὑποδούλωσιν παρῆλθον!

Ἡ μήτηρ, εἶναι καὶ πάλιν ἐλευθέρα! Ἡδὴ ἐλευθέρα διὰ τῶν ὄπλων!

Ἡ μικρὰ Ἑλλάς διὰ τῶν ὄπλων νικήσασα τὴν μεγάλην καὶ ὑπερήφανον Ἀσίαν!

Δεύτερον καὶ ἀκαταλήπτου ψυχικῆς δυνάμεως μάθημα! μετὰ τὴν νίκην τῆς πνευματώδους Εὐρώπης διὰ τοῦ πνεύματος, ἰδοὺ ἡ νίκη τῆς πολεμικῆς Ἀσίας διὰ τῶν ὄπλων!!

Ἐκαστος πολεμούμενος διὰ τοῦ ὄπλου, εἰς ὃ εἶναι μᾶλλον ἐξησχημένος!

Ἡ κόρη, εἰσέτι ὑπόδουλος, πλὴν ἀμίαντος!
Ἡ Κρήτη ἔχει πρὸς τοῦτο τὴν Ἑλλάδα παράδειγμα.

Πολλάκις τὸν ζυγὸν ἡ Κρήτη εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ἔσεισεν, εἰς πλείστας κατα-

στροφάς και φοβερὰ πένθη τοὺς κατακτητὰς ἐθύθισεν, ἀλλὰ τῆς δουλείας νὰ ἀπαλλαγῇ δὲν ἠδυνήθη! Διότι Εὐρώπη και Ἀσία, μόνη ἐκάστη νὰ πολεμῇ πρὸς Ἑλλάδα και Κρήτην μὴ δυναμένη, τὰς χεῖρας ἀλλήλαις ἔτειναν· και κρυφίως, αἰσχυνόμεναι μὴ τοῦτο μάθη Ἑλλάς και Κρήτη, συνδρομὴν ἀμοιβαίαν ὑπεσχέθησαν! Οὕτω δὲ οἱ δύο κολοσσοὶ ἠννωμένοι και τοι τὴν Ἑλλάδα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσωσιν εἰς τὸ νὰ ἀνακτήσῃ ἔστω και ἐπὶ μέρους τὴν ἐλευθερίαν τῆς, εἰς τὸ πείσμα τῶν φαύλων συμμάχων, τὴν Κρήτην ὅμως ἠδυνήθησαν ἀπὸ τῆς συναπελευθερώσεως νὰ ἀποκλείσωσιν!

Ἄλλ' ἐνταῦθα ἀκριβῶς, φοβηθεῖσα ἡ Εὐρώπη, μὴ πνεῦμα τι πρό τινος πνέον περὶ τὰ τέκνα τῆς, πνεῦμα αἰῶνας ὅλους κοιμηθὲν και ὅπερ νὰ ἐξεγείρηται ἤδη ἄρχεται τοὺς δεσποτικούς τῆς σκοποὺς καταστρέψῃ ἐκμηδενίζον, τὸ πνεῦμα λέγομεν τῆς θεᾶς «Ἐλευθερίας», συμφωνεῖ μετὰ παιδίου τινὸς καχεκτικοῦ, αἰσχροῦ, ἐγωῖστικοῦ, ἀσχημοτάτου ἀλλὰ και πλουσιωτάτου τοῦ «Συμφέροντος», παιδίου αἰείποτε αὐτὴν ἀκολουθοῦντος και συμβουλευόντος, και ἔρχεται εἰς γάμον μετὰ τούτου, ὅπως τὸ τεχθησόμε-

ὄν ἀντίρροπον τῆς ἀναμενομένης κατάστασιν !
Ὁρθοτάτη σκέψις ! νέος ἀντίπαλος προέκει-
το νὰ παρασταθῇ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς· ἀν-
τίπαλος φοβερώτατος, δυνάμενος νὰ ἀποχωρή-
σῃ πλέον αὐτῆς τοὺς υἱούς της ! αὕτη ἦτο
πολύ παλαιά, καὶ ἡ πεποίθησις, ἣν ἐνέπνεεν
ἄλλοτε, ἦτον ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς χαλαρώσεώς της !
ἀνάγκη λοιπὸν νέου ὄντος, νέου συμμάχου συγ-
κρατήσοντος μὲ νέας ὑποσχέσεις καὶ ἐπαγγελ-
σίας τοὺς ἀπιστοῦντας ἤδη υἱούς.

Ἀποτέλεσμα τοῦ γάμου τούτου, ὑπῆρξε κόρη
τις, μᾶλλον γραιίας ὄψιν νηπιόθεν ἔχουσα, μὴ
βλέπουσα, ἀλλὰ μεταχειριζομένη ὀμματουᾶλια,
στερουμένη ὀδόντων, ἀλλ' ἔχουσα ἴδον ἐν τοῖς
οὔλοις, κυφὸν, τέρας ἀσχημίας καὶ εὐφυίας ἐπι-
πολαίου, ἐκ τῆς ἐξοικονομούσης τὰς περιστά-
σεις ἐκάστοτε καὶ μὴ θεραπευούσης τὰ κακὰ ἐκ
τοῦ βάθους των, τοῦ καυτηρίου μὴ φθάνοντος,
πεπροικισμένον μὲ τοῦ πατρός του τὴν ματαιό-
τητα καὶ τῆς μητρός του τὸ ὕπουλον πνεῦμα
καὶ τὴν πανουργίαν, γνωρίζον ὅμως νὰ καλύ-
πτῃ τὴν ἀσχημίαν του καὶ τὸν δι' ἔλλειψιν ὀ-
δόντων ἀνούσιον καὶ ἐρρίνον τῆς φωνῆς τόνον,
διὰ περιποιητικῶν φράσεων, προσποιήσεως, φο-

ρεμάτων, ὑποκλίσεων καὶ τῶν τοιούτων, ἄπερ ἄλλο τέρας, γεροντοκόρη τις Μέγαιρα, ἐκ βρεφίχης ἡλικίας τῷ ἐδίδαξεν, ἀ'Εθιμοταξία καλουμένη.

Ταύτην δὲ «Διπλωματίαν» κληθεῖσαν, τοῖς ὑπηκόοις των οἱ κοῦφοι γονεῖς δεικνύοντες, ἐπὶ πολὺ, ὅτι θὰ πλανῶσιν αὐτούς, ὡς «Ἐλευθερίαν» αὐτὴν παριστῶντες φαντάζονται.

Τότερας τοῦτο πολλοὺς ἔχει καὶ τανῦν τοὺς εἰς αὐτὸ πιστεύοντας καὶ ὑπηρετοῦντας!

Εἰς μάλιστα τούτων, Βενιαμὶν τοῦνόμα καὶ Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν εὐνοίαν αὐτῆς χαίρων, τὰς χεῖρας τῆς Κρήτης, διὰ νέων ἔδωσε καὶ πάλιν κρίκων, ἐνῶ πλήρης μεγαλείου καὶ δόξης ἐκείνη, καὶ τὸ μέτωπον λαμπρὸν ἐκ τῆς αἴγλης τῶν ἀποτυχιῶν τῆς ἔχουσα, περιφρονητικῶς τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς πέδας τείνει.

Θέλουσα ὁμως τοῖς δένουσιν αὐτὴν καὶ τῷ Βενιαμὶν, νὰ ὑποδείξῃ, ὅτι καὶ πάλιν ἅμα δυνηθῆ ἐν τῷ μέλλοντι ἀντιστήσεται, μικρὸν δὲ καὶ νὰ χαρῆ, τοὺς δεσμοῦντας μετὰ τοῦ Βενιαμὶν πικραίνουσα, ὅστις χαίρων τὴν νέαν τῶν δεσμῶν τῆς περίσφιξιν, ἀπὸ τοῦ τῆς «Διπλω-

ματίας» θεωρείου θεᾶται, λέγει, σπασμωδικὸν
καὶ νευρικὸν γελῶσα.

**ΔΕΣΑΤΕ, ΔΕΣΜΕΥΣΑΤΕ, ΒΑΣΑΝΙΣΑΤΕ·
Ο ΘΑΝΑΤΟΣ Δ' ΕΜΕ ΕΙΝΑΙ ΑΔΥΝΑΤΟΣ
ΔΙΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΚΟΡΗ ΘΕΟΤΗΤΩΝ·
ΠΡΟΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ ΜΟΥ! ΑΛΛΑ**

καὶ ἐνταῦθα γελᾷ ὡσεὶ παραφρόνως καὶ ἡδονι-
κῶς ὁμοῦ,

ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ ΣΑΣ.

Ἄλλ' ἡ μάστιξ τοῦ τυράννου τὴν τύπτει ἐκ
γέου καὶ πάλιν, διὰ τὴν πρὸς τοὺς δεσπότης καὶ
τὸν Βενιαμὴν αὐθάδειάν της.

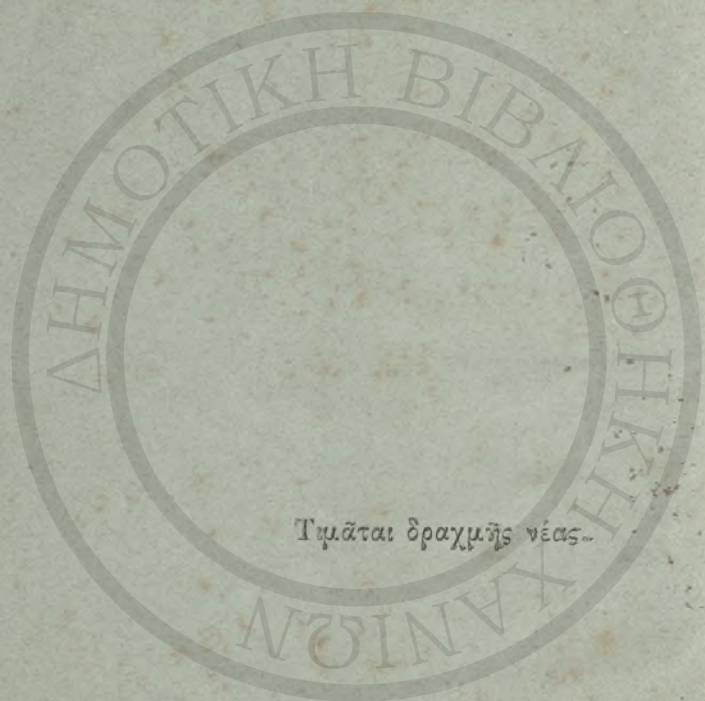
ΕΠΙΛΟΓΟΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΛΑΘΘΕΙΑΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Τὸ διάλειμμα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας δὲν θᾶ εἶναι
μακρόν.

Ἴσως παραστῶμεν εἰς τὴν τελευταίαν τοῦ
Δράματος πράξιν, ὅτε πλέον ὁ πατήρ «Κρόνος
—Ζεὺς—Θεός» ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς «Ἐλευθε-
ρίας» εἰς τὴν γῆν ἐρχόμενος, τὰς φαύλους τι-
μωρήσῃ ἀδελφάς, καὶ τὰ ἐξαμβλωματικά αὐτὰ
τέρατα, εἰς γελωτοποιοὺς μεταβάλλῃ.

Τιμάται δραχμῆς νέας.

